

МАГАРЪ и ЛИЦИЦА.

Магаре-то облѣкло лъвскъ кожъ, и хо-
дало да плаше други-тѣ животни. Видѣло
лицица-та че са опытало да уплаши и неи-ж,
а она като го была чѣла по напредъ да рече,
казала мѣ: оплашваше и мене, ако не бѣхте
чѣла като речеше.

Кои-то мни-хъ се себе си че сж нѣчто,
споредъ безуміе-то си, азыкъ-тъ имъ ги
издава.

РАКЪ и ЛИЦИЦА.

Ракъ-тъ исплазалъ отъ море-то и пасалъ
на оѣкое мѣсто. Видѣла лицица като
го видѣла, пристѣпила и го зловила. Той
като видѣлъ неще да го издаде, рекълъ: по
правда страдамъ това нешто-го, като съмъ
морско животно, поискахъ да станъ отъ о-
нѣзи что живѣи-ж-тъ на сѣхо.

Кои-то оставатъ снова что имъ прилѣга.